

Odmítnutí přijetí pacienta

Poskytovatel zdravotních služeb **může odmítnout péči** o pacienta, který si jej vybral^{[1][2]}:

- z důvodu **kapacity**, pokud je překročeno únosné pracovní zatížení,
- z **provozních důvodů**,
- pokud pacient **není pojištěncem** smluvní zdravotní pojišťovny.

To, že pacient není ve „spádovém území“ zdravotnického zařízení, není důvodem k odmítnutí péče. To, že pacient nemá doporučení od praktického lékaře také není důvodem k odmítnutí péče.^[1]

Praktický lékař je povinen v případě potřeby poskytovat návštěvní službu, takže může odmítnout vzít pacienta do péče, pokud je **nepřiměřená vzdálenost** mezi ordinací lékaře a bydlištěm pacienta^[2].

Poskytovatel zdravotních služeb **nesmí** odmítnout péči v těchto případech, pokud jde o^[2]:

- poskytnutí neodkladné péče,
- porod,
- ochranu veřejného zdraví nebo ochranu zdraví při práci,
- krizové situace,
- ochranné léčení nařízené soudem,
- výkon trestu a Vězeňská služba danou péči neposkytuje.

Odkazy

Související články

- Ukončení péče o pacienta

Reference

1. TĚŠINOVÁ, Jolana. *Základní principy a terminologie v medicínském právu* [přednáška k předmětu Veřejné zdravotnictví a medicínské právo, obor Všeobecné lékařství, 1. lékařská fakulta Univerzita Karlova v Praze]. Praha. 3.3.2014.
2. Česká republika. Zákon o zdravotních službách. 2011. 372/2011 Sb., § 48. Dostupné také z URL <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>>.